



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Blansku rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Frantelové a přísedících Ing. Naděždy Šabrňákové a Mgr. Pavla Rumla v hlavním líčení konaném dne 17. října 2023 v Blansku

takto:

Obžalovaný

M. B., narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX,

je vinen, že

dne 28. listopadu 2022 v 06:19 hod. řídil vlastní osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Fabia, registrační značky XXXXX, v Boskovicích po silnici II. třídy č. 150 na ulici XXXXX, ve směru ulic Kpt. Jaroše - XXXXX, přičemž se v km 94,75 nechoval dostatečně ohleduplně a ukázněně, své chování nepřizpůsobil situaci v silničním provozu, zároveň překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, kdy jel rychlostí až 80 km/hod., a nedal přednost chodkyni J.Ch. (roz. Š.), nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, přecházející vozovku na ulici XXXXX po přechodu pro chodce označeném vodorovným dopravním značením č. V7 a svislým dopravním značením č. XXXXX, z jeho pohledu zleva doprava, a pravou přední částí vozidla Škoda narazil do těla chodkyně J. Ch., po střetu narazila chodkyně J.Ch. do přední kapoty a čelního skla vozidla Škoda Fabia a poté upadla na vozovku, v důsledku uvedeného jednání došlo ke smrtelnému zranění chodkyně J.Ch., která byla letecky transportována do Fakultní nemocnice Brno, kde následně v příčinné souvislosti s dopravní nehodou svým zraněním dne XXXXX v 09:15 hod. podlehla, kdy příčinou smrti bylo polytrauma, tedy poranění více pro život nezbytných a důležitých orgánů, kdy v tomto případě dominovalo velmi vážné poranění hlavy,

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Sedláková

svým jednáním tak porušil důležitou povinnost vyplývající mu z postavení řidiče motorového vozidla tím, že se nechoval dostatečně ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob, své chování nepřizpůsobil situaci v provozu na pozemní komunikaci, ohrozil chodce přecházejícího pozemní komunikaci po přechodu pro chodce a překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci, čímž porušil § 4 písm. a), § 5 odst. 2 písm. f), § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu odnětí svobody obžalovaný zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **7 (sedmi) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě majetkové škody poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČ 47114304, se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3, částku **464 068 Kč**.

Odůvodnění:

1. Na základě prohlášení viny obžalovaného učiněného ve shodě s důkazy zajištěnými v přípravném řízení soud zjistil skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný M. B.** u hlavního líčení po zákonném poučení prohlásil, že se cítí vinen spácháním žalovaného skutku, souhlasí s popisem skutku a jeho právní kvalifikací, přičemž skutečnosti uvedené v podané obžalobě považuje za nesporné. Svého jednání velmi lituje a omlouvá se pozůstalé rodině. Obžalovaný dále vypověděl, že napsal vlastnoručně poškozeným omluvný dopis a navštívil bratra zesnulé poškozené, jemuž se osobně omluvil. K okolnostem projednávané dopravní nehody obžalovaný uvedl, že aktivně řídil motorová vozidla 30 let a po městě nikdy tak rychle nejel. Tenkrát jel do práce a měl zpoždění. Měl za pár dnů nastupovat do nového zaměstnání. V té souvislosti přemýšlel, jaké musí ještě splnit pracovní úkoly, proto se nevěnoval řízení. Nedával pozor, byl zamyšlený a nechal vozidlo rozjet v klesání, když nikoho ani žádné vozidlo nikde neviděl. Najednou viděl před sebou poškozenou. Co se týká dosavadních

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Sedláková

dopravních přestupků, tak byl ve dvou případech pokutován, že nebyl připoután bezpečnostním pásem.

3. Podle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu bylo rozhodnuto o tom, že soud prohlášení viny přijímá, přičemž se dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, neprovede.
4. K důkazu byly u hlavního líčení předloženy listiny k hodnocení osoby obžalovaného, které tvoří součást předmětné spisové dokumentace.
5. Soud tedy poté vyhodnotil v přípravném řízení zajištěné důkazy podle § 2 odst. 6 trestního řádu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že v řízení bylo doznáním obžalovaného, jeho prohlášením viny v souladu se zjištěným skutkovým stavem jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že obžalovaný dne 28. listopadu 2022 v 06:19 hod. řídil vlastní osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Fabia, registrační značky XXXXX, v Boskovicích po silnici II. třídy č. 150 na ulici XXXXX, ve směru ulic Kpt. Jaroše - XXXXX, přičemž se v km 94,75 nechoval dostatečně ohleduplně a ukázněně, své chování nepřizpůsobil situaci v silničním provozu, zároveň překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, kdy jel rychlostí až 80 km/hod., a nedal přednost chodkyni J.Ch. (roz. Š.), nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, přecházející vozovku na ulici XXXXX po přechodu pro chodce označeném vodorovným dopravním značením č. V7 a svislým dopravním značením č. IP6, z jeho pohledu zleva doprava, a pravou přední částí vozidla Škoda narazil do těla chodkyně J.Ch., po střetu narazila chodkyně J.Ch. do přední kapoty a čelního skla vozidla Škoda Fabia a poté upadla na vozovku, v důsledku uvedeného jednání došlo ke smrtelnému zranění chodkyně J.Ch., která byla letecky transportována do Fakultní nemocnice Brno, kde následně v příčinné souvislosti s dopravní nehodou svým zraněním dne XXXXX v 09:15 hod. podlehla, kdy příčinou smrti bylo polytrauma, tedy poranění více pro život nezbytných a důležitých orgánů, kdy v tomto případě dominovalo velmi vážné poranění hlavy. Svým jednáním tak obžalovaný porušil důležitou povinnost vyplývající mu z postavení řidiče motorového vozidla tím, že se nechoval dostatečně ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob, své chování nepřizpůsobil situaci v provozu na pozemní komunikaci, ohrozil chodce přecházejícího pozemní komunikaci po přechodu pro chodce a překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci, čímž porušil § 4 písm. a), § 5 odst. 2 písm. f), § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
6. Shora popsané jednání obžalovaného a jeho následky je třeba právně kvalifikovat jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť obžalovaný jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. Ze strany obžalovaného došlo k porušení povinností řidiče ve smyslu ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 2 písm. f), § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., které nakonec vedlo nejen k nehodovému ději, ale zejména též i k úmrtí poškozené. Obžalovaný způsobil následek z vědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl (v době páchaní jednání, pro které je stavěn před soud), že může následek předvídaný trestním právem (v daném případě smrt člověka) způsobil, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení zájmu chráněného trestním zákonem nezpůsobí. V daném případě šlo o hrubé porušení řídičských povinností spočívající v ignoraci základních bezpečnostních pravidel pro jízdu na pozemních komunikacích, kdy rychlost vozidla obžalovaného byla o 60% vyšší oproti rychlosti v místě stanovené. Příčinou předmětné dopravní nehody byla vysoká rychlost vozidla obžalovaného, která obžalovanému znemožnila účinně zabránit střetu s chodkyní.

7. Při úvaze o druhu a výměře trestu byl nalézací soud veden hledisky vymezenými v § 39 odst. 1 trestního zákoníku, tedy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále soud přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Soud rovněž přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Dle § 39 odst. 2 trestního zákoníku jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
8. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že pracuje jako technik. V zaměstnání je velmi dobře pracovníě hodnocen. Obžalovaný je ženatý a má jedno dítě. K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že nebyl dosud soudně trestán. V opise z evidence přestupků nemá žádný záznam. V místě svého bydliště projednáván pro přestupek nebyl. V evidenční kartě řidiče má obžalovaný 2 záznamy z roku 2010 a 2021, kdy se jednalo o méně závažné přestupky v dopravě vyřešené pokutou příkazem na místě. Držitelem řidičského oprávnění pro skupinu vozidel B je obžalovaný od roku 1992.
9. Za současné aplikace všech zákonných kritérií majících vliv na druh a výměru trestu soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku stanovené výměrou jeden rok až šest let odnětí svobody. Přitom soud vzal v úvahu polehčující okolnosti, že je obžalovaný osobou bezúhonnou a k žalovanému skutku se doznal a prohlásil svoji vinu (§ 41 písm. l) a p) trestního zákoníku). Žádnou přitěžující okolnost ve smyslu § 42 trestního zákoníku soud neshledal. I přesto, že dosud obžalovaný nebyl soudně trestán a žil řádným způsobem života, tak okolnosti tohoto případu podmíněný odklad výkonu trestu vylučují. Obžalovaný motorové vozidlo řídil v obci vysokou rychlostí, a proto nemohl bezpečně zastavit vozidlo před přechodem pro chodce. V důsledku dopravní nehody, kterou způsobil, došlo k úmrtí poškozené J. Ch. (dcery, matky, sestry a babičky), která se na vzniku dopravní nehody žádným způsobem nepodílela. Právě skutečnost, že v důsledku dopravní nehody způsobené riskantním způsobem jízdy obžalovaného došlo ke smrti dalšího zcela nevinného účastníka silničního provozu, je okolností, která vylučuje podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody.
10. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon uloženého trestu odnětí svobody obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, když nejsou splněny zákonné podmínky pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice.
11. Vzhledem ke skutečnosti, že trestný čin byl spáchán v souvislosti s řízením motorového vozidla, uložil soud obžalovanému rovněž trest zákazu činnosti podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu. Účelem tohoto trestu je především zabránit opakování trestného činu, a proto je jeho uložení plně odůvodněno tam, kde pachatel trestným činem v dopravě vyvolá pochybnost o své spolehlivosti nebo způsobilosti k řízení motorových vozidel (viz R I/66). Proto soud uložil obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 7 let, když taková výměra trestu je podle názoru soudu odpovídající jednání obžalovaného a jeho fatálnímu následku.
12. Pokud se týče nároku poškozené Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra České republiky, tak poškozená J.Ch. utrpěla smrtelné zranění v důsledku jednání obžalovaného, kdy mezi tímto jednáním a způsobeným následkem je jednoznačně dána příčinná souvislost. Nároky zdravotní pojišťovny tak mají zákonnou oporu v ustanovení § 2910 a § 2960 obč. zákoníku.

Zdravotní pojišťovna je pak oprávněna v rámci trestního řízení uplatnit práva, která poškozeným přiznává ustanovení § 43 odst. 3 trestního řádu, přičemž podle § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb. má právo vůči třetím osobám (tj. obžalovanému) na náhradu nákladů za hrazené služby, které vynaložila v důsledku protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojišťenci (tj. poškozené). Nárok zdravotní pojišťovny byl řádně a včas v rámci probíhajícího trestního řízení doložen, proto byla náhrada za vynaložené náklady na léčebnou péči u poškozené J.Ch. přiznána zdravotní pojišťovně v požadované výši 464 068 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí /§ 246 odst. 1,2 tr. řádu/.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě, určené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného /§ 249 odst. 1, 2 tr. řádu/.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání /§ 253 odst. 3 tr. řádu/. Právo odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho po vyhlášení rozhodnutí výslovně vzdal.

Blansko 17. října 2023

Mgr. Helena Frantelová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Sedláková